

УДК 340.13

М. В. Плотнікова, канд. юрид. наук, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін та банківського права Української академії банківської справи

ДОЦІЛЬНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ОПРИЛЮДНЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ В УКРАЇНІ

В статті аналізується чинний порядок оприлюднення нормативно-правових актів. Присвячено увагу обов'язку органів влади висвітлювати свою діяльність на офіційних веб-сторінках. Розглядається доцільність запровадження електронного оприлюднення нормативно-правових актів в Україні.

Ключові слова: нормативно-правовий акт, набрання чинності, оприлюднення нормативно-правового акту, опублікування нормативно-правового акту, Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів, веб-сторінка органу державної влади.

Постановка проблеми. Для набрання чинності підзаконні нормативно-правові акти повинні належним чином бути доведені до відома адресата. Відповідно до ст. 57 Конституції України кожному гарантується право знати свої права і обов'язки, причому в ч. 1 цієї статті зазначено, що закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом. Проте, як слушно відмічають дослідники, на сьогодні відсутній спеціальний закон, який би визначав процедуру доведення до відома населення змісту прийнятих нормативних актів [1, с. 60].

Аналіз чинного українського законодавства дозволяє стверджувати, що норми, які визначають порядок оприлюднення нормативно-правових актів, містяться в різних нормативно-правових актах, деякою мірою не узгоджені і цілісного порядку не встановлюють. Так, згідно з ст. 22 Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» нормативно-правові акти всіх органів державної влади публікуються в офіційних виданнях та друкованих засобах масової інформації відповідних органів державної влади та органів місцевого самоврядування [2]. Відповідно до ч. 5 ст. 15 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» накази міністерства, які є нормативно-правовими актами, після включення до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів опубліковуються державною мовою в офіційних друкованих виданнях [3]. Порядок офіційного оприлюднення регуляторних актів визначено в ст. 12 Закону України «Про засади державної регуляторної

політики у сфері господарської діяльності» [4]. Така ситуація дає підстави багатьом дослідникам наголошувати на необхідності врегулювати питання нормотворчості та оприлюднення її результатів шляхом прийняття Закону України «Про нормативно-правові акти» [5; 6, с. 320–321; 7] або Закону України «Про закони і законодавчу діяльність» [8, с. 168–169; 9, с. 319–330.].

В останні роки було підготовлено декілька законопроектів, метою яких було врегулювання нормотворчої діяльності, в тому числі і питань оприлюднення нормативно-правових актів. Деякі з них враховували можливість опублікування нормативно-правових актів не тільки в друкованому варіанті але й в електронному. Рівень інформатизації суспільства, звісно, вимагає оперативного поширення правової інформації, зокрема швидкого доступу до актуальних текстів нормативно-правових актів. Це створює проблему визначення правового статусу інформації, яка розміщується на офіційних веб-сторінках державних органів. Зокрема розміщені на таких веб-сторінках тексти нормативно-правових актів в більшості випадків не мають вказівки на їх офіційне оприлюднення, тому немає простої можливості перевірити їх правильність. Також до тексту нормативно-правового акту може бути внесено багато змін, відслідкувати які самостійно буде складно. Як правило, для вирішення питання про чинність нормативного акту та його актуальний зміст звертаються до офіційного сайту Верховної Ради України, який, втім, також не є офіційним джерелом для оприлюднення нормативно-правових актів.

Викладене дає підстави стверджувати, що дослідження порядку оприлюднення нормативно-правових актів в Україні, виявлення

законодавчих колізій та розробка пропозицій по вдосконаленню українського законодавства стосовно перспективи запровадження електронного оприлюднення є актуальним на даний час.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Під час дослідження загальних питань законодавчої техніки, введення в дію законів, нормотворчої діяльності органів виконавчої влади чи місцевого самоврядування питання доведення нормативно-правових актів до відома населення досліджувалися в працях В. Р. Барського, З. М. Будько, Є. А. Гетьмана, В. М. Косовича, А. М. Мірошниченка, Н. М. Оніщенко, В. І. Риндюка, М. О. Теплока, О. І. Ющика та інших науковців. Питанню можливості електронного оприлюднення нормативно-правових актів в юридичній науковій літературі приділяється мало уваги. Хоча вказується на те, що офіційне оприлюднення нормативно-правових актів у друкованих виданнях втратило будь-яке практичне значення, тому що набагато зручніше і незрівнянно дешевше оприлюднювати їх в мережі Інтернет [10]. Також В. М. Косович в дисертаційному дослідженні пропонує оприлюднювати нормативно-правові акти на офіційному сайті Міністерства юстиції [11, с. 299–300]. На нашу думку, потребує детального аналізу пропозиція щодо скасування опублікування нормативно-правових актів у друкованих виданнях та його заміна на електронне оприлюднення.

Метою даної статті є аналіз правового регулювання порядку оприлюднення нормативно-правових актів в Україні та визначення доцільності запровадження їх електронного опублікування.

Виклад основного матеріалу. Досліджуючи питання законодавчої техніки в Україні, В. І. Риндюк відмічає, що поняття оприлюднення закону в юридичній літературі трактується неоднозначно і найчастіше під ним розуміють доведення закону до загального відома, що може бути здійснено декількома способами [8, с. 150]. В. М. Косович вказує, що основною формою офіційного оприлюднення нормативно-правових актів є офіційне опублікування [11, с. 297]. Саме в Указі Президента України «Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності» [12] визначаються ті видання, публікація в яких вважається офіційною публікацією нормативних актів. Для актів Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України

офіційними друкованими виданнями є «Офіційний вісник України» та газета «Урядовий кур'єр», а для актів Президента також «Офіційний вісник Президента України». В ч. 5 ст. 1 даного Указу також встановлюється можливість в окремих випадках акти Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України офіційно оприлюднювати через телебачення і радіо, однак не конкретизовано, якими саме повинні бути обставини для таких випадків. Таким чином, оприлюднення нормативно-правових актів в Україні може відбуватися двома шляхами:

- 1) опублікування в офіційному виданні;
- 2) оприлюднення через телебачення і радіо.

Відповідно до ч. 3 ст. 17 Закону України «Про інформацію» з метою забезпечення доступу до законодавчих та інших нормативних актів фізичним та юридичним особам держава забезпечує офіційне видання цих актів масовими тиражами у найкоротші строки після їх прийняття [13]. Згідно з ч. 1 ст. 139 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» підписані Президентом України закони публікуються в Газеті «Голос України» та Відомостях Верховної Ради України. Публікація законів у цих друкованих засобах масової інформації вважається офіційною [14]. Заслуговує уваги ч. 3 цієї статті, в якій визначено порядок уточнення тексту закону, якщо опублікований закон чи постанова Верховної Ради України не відповідає оригіналу такого акту.

Публікація підзаконних нормативних актів, які пройшли процедуру державної реєстрації, відбувається відповідно до п. 6.7 Наказу Міністерства юстиції України «Про вдосконалення порядку державної реєстрації нормативно-правових актів у Міністерстві юстиції України та скасування рішення про державну реєстрацію нормативно-правових актів» [15]. Після включення нормативно-правового акта до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів і присвоєння йому реєстраційного коду відповідне управління Міністерства юстиції передає нормативно-правовий акт для опублікування в бюлетені «Офіційний вісник України».

Слід відмітити, що в спеціальному законодавстві також є норми, що стосуються оприлюднення тестів нормативно-правових актів. Наприклад, в ст. 2 Митного Кодексу визначаються умови набрання чинності нормативно-правового акту з питань митної справи, якщо публікація такого акту відбувалася

в декількох офіційних виданнях або відбувалася частинами [16]. У п. 12.3.4 ст. 12 Податкового кодексу визначається, що рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує плановому періоду [17]. Наведене підтверджує, що принципи регулювання окремих сфер суспільних відносин зумовлюють певні особливості щодо набрання чинності нормативно-правовими актами, які регулюють дані відносини, проте особливого порядку їх оприлюднення у зв'язку з цим не запроваджується.

На відміну від зазначених прикладів українське банківське законодавство передбачає окремий порядок оприлюднення нормативно-правових Національного банку України. В ч. 4 ст. 56 Закону України «Про Національний банк України» передбачається, що «Офіційним опублікуванням нормативно-правового акта Національного банку вважається перше опублікування його повного тексту в одному з періодичних друкованих видань – «Офіційному віснику України», газетах «Урядовий кур'єр», «Голос України» або перше розміщення на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України» [18]. Таким чином, Національному банку України надається право обирати спосіб оприлюднення або шляхом публікації в одному з перелічених видань, або шляхом розміщення на веб-сайті. Це, на нашу думку, має багато проблемних аспектів, зокрема, законодавство не визначає поняття офіційного інтернет-представництва Національного банку України, яким чином слід визнавати факт оприлюднення, захист тексту нормативно-правового акту від несанкціонованих змін тощо. Відповідно такий порядок оприлюднення нормативно-правових актів Національного банку України не дає можливості належним чином забезпечити право знати свої права та обов'язки [19, с. 134–135].

Розміщення на веб-сайтах органів державної влади публічної інформації, в тому числі текстів нормативних актів, відбувається, однак в загальному випадку це не вважається офіційним оприлюдненням. Наприклад, в ст. 28 Бюджетного кодексу, яка визначає правові засади доступності інформації про бюджет, розрізняється офіційне опублікування і розміщення тексту Закону про бюджет на поточний рік на офіційному сайті Міністерства фінансів України як елемент інформування громадськості про фінансову діяльність [20].

Обов'язок органів державної влади публікувати на своїх офіційних веб-сторінках інформацію про свою діяльність встановлений Указом Президента України «Про додаткові заходи щодо забезпечення відкритості у діяльності органів державної влади» [21]. Так, є обов'язковим ведення органами державної влади та органами місцевого самоврядування веб-сторінок та оперативне (не пізніше п'яти робочих днів) розміщення на них офіційної інформації про свою діяльність, виконання програм, планів, чинних та скасованих нормативно-правових актів, форм і зразків документів, архівної та іншої інформації, а також необхідність завчасного розміщення на таких веб-сторінках проектів нормативно-правових актів з повідомленням про це засобів масової інформації. На веб-сторінках також, як правило, розміщуються і тексти законів, які є нормативною основою діяльності відповідних органів, та нормативні акти, прийняті цими органами державної влади.

Існує і декілька систематизованих баз даних нормативно-правових актів, розміщених на веб-сторінках органів державної влади. Для зручності користувачів правової інформації «Офіційний вісник України» крім журнальної версії, з 1998 р. випускається і в електронному варіанті на дисках, а з 2007 р. вся інформаційна база стала доступною на його веб-сторінці [22, с. 86]. В Україні у 1990 р. створена і розвивається комплексна багатофункціональна комп'ютеризована система інформаційно-аналітичного забезпечення законотворчої та правозастосовної діяльності. Ланкою цієї системи є комп'ютерна мережа Верховної Ради України. Функціонально дана система інформаційно-аналітичного забезпечення законотворчої діяльності складається з таких підсистем як «Законопроект», «Рада» та «Еталонна база правової інформації», яка містить кінцеву продукцію нормотворчого процесу – тексти нормативно-правових актів [23, с. 106–111]. Доступ до електронних версій нормативно-правових актів з можливостями інтелектуального пошуку надається на офіційному веб-порталі Верховної Ради України в розділі «Законодавство» [24]. Таке розміщення електронної версії нормативно-правових актів також є способом опублікування, яке не має офіційного характеру і є частиною державної інформаційної політики, що покликана підвищити оперативність доступу до правової інформації.

В жовтні 2003 року закінчилось дослідна експлуатація Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів (далі – Реєстр), метою запровадження якого було забезпечення дотримання єдиних принципів ідентифікації нормативно-правових актів [25]. Слушним є зауваження Н. М. Оніщенко та Н. М. Пархоменко щодо запровадження Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів стало упорядковуючим та систематизуючим заходом щодо законодавства України [26, с. 102]. Використання Реєстру повинно забезпечувати доступність, гласність і відкритість правової інформації для всіх користувачів. На даний час регламентація доступу до Реєстру здійснюється на підставі Інструкції про порядок та умови одержання інформації з інформаційного фонду Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів [27]. Згідно з вказаною Інструкцією юридичні та фізичні та юридичні особи можуть одержати копії еталонних текстів нормативно-правових актів, причому за це справляється плата. На нашу думку, Реєстр повинен мати загальний і безкоштовний доступ, що дійсно спростить доступ будь-якого користувача до актуальних текстів нормативно-правових актів. Для попередження розповсюдження одночасно актуальних і неактуальних текстів нормативно-правових актів на офіційних веб-сторінках органів державної влади, потрібно розміщувати не електронні версії цих нормативно-правових актів, а вказувати тільки посилання на базу даних Реєстру.

Верховній Раді України пропонувалися до розгляду декілька проектів законів «Про нормативно-правові акти», аналізуючи положення яких, слід зазначити, що запропонований порядок електронного оприлюднення нормативно-правових актів не був досконалим в кожному випадку [19, с. 135–136], тому що всі подані законопроекти пропонували вирішення лише окремих аспектів питання, і не мали комплексного підходу до врегулювання порядку оприлюднення нормативно-правових актів в Україні.

Пропозиція запровадити електронне оприлюднення нормативно-правових актів висловлюється і в юридичній літературі: В. М. Косович пропонує установити, що офіційним джерелом оприлюднення нормативно-правових актів є офіційний сайт Міністерства юстиції, на якому повинні міститися їх тексти із позначкою про включення до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів України [11, с. 300].

На наш погляд така думка уявляється спірною, з огляду на таке. По-перше, розширення переліку способів, якими може здійснюватися офіційне оприлюднення тексту нормативно-правового акту не полегшує правозастосування, а тільки ускладнює, тому що визначення моменту набрання чинності пов'язується із його офіційним оприлюдненням. По-друге, публікація в паперовому вигляді уявляється більш захищеною від неправомірних втручань, ніж публікація на сайті органу державної влади. По-третє, швидкість доведення змісту нормативно-правового акту до адресата не гарантує відсутність помилок, пов'язаних з таким оприлюдненням.

Для підтвердження недоцільності запровадження електронного оприлюднення нормативно-правових актів слід навести позицію Головного науково-експертного управління Верховної Ради України висловлену ним щодо законопроекту № 2877 від 18.05.2015. У висновку, зокрема, зазначається, що набрання чинності будь-яким нормативно-правовим актом має пов'язуватися не з тим способом оприлюднення, який забезпечить якнайшвидше набрання цими актами чинності, а з їх реальним доведенням до відома населення. Таке доведення повинно надавати заінтересованим суб'єктам принаймні формальну можливість ознайомитися зі змістом відповідних нормативно-актів до того, к вони наберуть чинності [28]. На нашу думку, оприлюднення шляхом публікації у друкованих виданнях найбільш повно забезпечує таку можливість. Хоча слід визнати, що великою перевагою електронних баз даних є легка можливість підтримання тексту нормативно-правового акту в актуальному стані, якщо до нього вносяться зміни або доповнення. Проте, для цього не потрібно надавати статусу офіційного оприлюднення розміщенню в Інтернеті тексту нормативно-правового акту.

Висновки. Проведений аналіз порядку оприлюднення нормативно-правових актів в Україні дозволив сформулювати деякі висновки. Важливою умовою набрання чинності нормативно-правовими актами а також заключною стадією нормотворчого процесу є їх оприлюднення. Українське законодавство, що регулює порядок оприлюднення нормативно-правових актів потребує змін через свою недосконалість та суперечливість. Об'єктивною необхідністю є сьогодні прийняття Закону «Про нормативно-правові акти», який серед іншого повинен на законодавчому рівні врегулювати питання видання, реєстрації та оприлюднення

нормативно-правових актів. Зокрема слід чітко визначити, що способом офіційного оприлюднення нормативно-правових актів є їх публікація в офіційних виданнях, встановити їх перелік, а також або визначити умови чи підстави оприлюднення нормативно-правових актів через радіо чи телебачення, або ліквідувати таку можливість.

Передбачена законодавством можливість офіційного оприлюднення на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України текстів його нормативно-правових актів фактично запроваджує для окремого виду актів їх електронне оприлюднення, що, на нашу думку, не є виправданим. Нормативно-правові акти Національного банку України є загальнообов'язковими для всіх суб'єктів, проте звичайного порядку оприлюднення не проходять, тому така ситуація може призвести до неясності при правозастосуванні. Зазначене є ще одним аргументом для скорішої розробки та прийняття Закону «Про нормативно-правові акти», який би не допускав таких окремих порядків оприлюднення нормативно-правових актів.

Вважаємо недоцільним запровадження електронного оприлюднення нормативно-правових актів, у зв'язку з тим, що механізм доведення змісту нормативно-правових актів до загального відома повинен бути не швидким, а надійним, а публікація в офіційних друкованих виданнях більшою мірою забезпечує реалізацію права знати свої права і обов'язки та не створюватиме додаткових проблем із набранням чинності нормативно-правового акту та його застосуванням. В той же час для забезпечення доступності правової інформації необхідно передбачити безкоштовний загальний доступ до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів, щоб будь-яка особа мала можливість ознайомитися із актуальним текстом нормативно-правового акту.

Список літератури

1. Буди́ко З. М. Момент набуття чинності та введення в дію нормативно-правового акта в контексті забезпечення реалізації права на знання особою своїх прав та обов'язків / З. М. Буди́ко // Вісник Запорізького національного університету. – 2011. – № 1. – С. 60–65.
2. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації : Закон України від 23 вересня 1997 року № 539/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 49. – Ст. 299.
3. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17.03.2011 № 3166-VI // Відомості Верховної Ради. – 2011. – № 38. – Ст. 385.
4. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності : Закон України від 11.09.2003 № 1160-IV // Відомості Верховної Ради. – 2004. – № 9. – Ст. 79.
5. Мірошніченко А. М. Чи потрібен Закон України «Про нормативно-правові акти»? [Електронний ресурс] / А. М. Мірошніченко, Ю. Ю. Попов // Форум права. – 2009. – № 1. – С. 362–372. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2009-1/09-mamnpa.pdf>.
6. Пархоменко Н. М. Джерела права: проблеми теорії та методології : [монографія] / Пархоменко Н. М. – К. : Юридична думка, 2008. – 336 с.
7. Косович В. Закон «Про нормативно-правові акти» як засіб удосконалення нормативно-правових актів України / В. Косович // Вісник Львівського університету. – Серія юридична. – 2011. – Вип. 52. – С. 10–20.
8. Риндюк В. І. Проблеми законодавчої техніки в Україні: теорія та практика : монографія / В. І. Риндюк. – К. : Юридична думка, 2012. – 272 с.
9. Ющик О. І. Теоретичні основи законодавчого процесу : монографія / О. І. Ющик. – К. : Парламентське видавництво, 2004. – 520 с.
10. Мірошніченко А. М. Офіційне оприлюднення нормативних актів: друкований варіант проти електронного / А. М. Мірошніченко // Сайт Анатолія Миколайовича Мірошніченка. – Режим доступу: <http://www.amm.org.ua/ua/draft-laws/467-official-publication-of-legislation> – Назва з екрану.
11. Косович В. М. Загальнотеоретичні аспекти удосконалення нормативно-правових актів України : дис. ... д-ра юрид. наук ; спец.: 12.00.01 / Косович Віталій Мирославович. – Львів, 2015. – 488 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://law.lnu.edu.ua/uploads/media/dys_Kosovych.pdf. – Дата доступу 24.11.2015.
12. Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності : Указ Президента України від 10 червня 1997 р. № 503/97 // Офіційний вісник України. – 1997. – № 24. – Ст. 11.
13. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII в редакції Закону України від 13.01.2011 № 2938-VI // Відомості Верховної Ради. – 2011. – № 32. – Ст. 313.
14. Про регламент Верховної Ради України : Закон України від 10.02.2010 № 1861-VI // Відомості Верховної Ради. – 2010. – № 14–15, № 16–17. – Ст. 133.
15. Про вдосконалення порядку державної реєстрації нормативно-правових актів у Міністерстві юстиції України та скасування рішення про державну реєстрацію нормативно-правових актів : Наказ Міністерства юстиції України від 12 квітня 2005 р. № 34/5 // Офіційний вісник України. – 2005. – № 15. – Ст. 799.
16. Митний кодекс України : від 13.03.2012 № 4495-VI // Відомості Верховної Ради. – 2012. – № 44–45, № 46–47, № 48. – Ст. 552.
17. Податковий кодекс України : від 02.12.2010 № 2755-VI // Відомості Верховної Ради. – 2011. – № 13–14, № 15–16, № 17. – Ст. 112.
18. Про Національний банк України : Закон України від 20.05.1999 № 679-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 29. – Ст. 238.
19. Плотнікова М. В. Деякі проблеми правового забезпечення права знати свої права і обов'язки, встановлені органами публічної адміністрації в Україні / М. В. Плотнікова // Адміністративно-правове забезпечення прав людини органами публічної адміністрації в Україні : збірник наукових праць. – К. : Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2015. – С.128–136.
20. Бюджетний кодекс України : 08.07.2010 № 2456-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 50–51. – Ст. 572.
21. Про додаткові заходи щодо забезпечення відкритості у діяльності органів державної влади : Указ Президента України від 1 серпня 2002 року № 683/2002 // Офіційний вісник України. – 2002 р. – № 31. – Ст. 1463.
22. Блинова Н. М. Архітектонічні особливості офіційних Інтернет-видань / Н. И. Блинова // Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки. – 2014. – № 3 (38). – С. 85–90.
23. Правова інформація та комп'ютерні технології в юридичній діяльності : навч. посіб. / за заг. ред. В. Г. Іванова. – 3-тє вид., змін. і доп. – Х. : Право, 2013. – 240 с.
24. Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

25. Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів // Держінформ'юст [сайт]. – Режим доступу: <http://www.informjust.ua/text/219>. – Назва з екрану.
26. Оніщенко Н. М. Соціальний вимір правової системи: реалії та перспективи: монографія / Н. М. Оніщенко, Н. М. Пархоменко ; відп. ред. Ю.С. Шемшученко. – К. : Юридична думка, 2011. – 176 с.
27. Інструкція про порядок та умови одержання інформації з інформаційного фонду Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів : затверджена наказом Міністерства юстиції України від 26 червня 2002 р. № 57/5, зареєстрована Міністерством юстиції України 27 червня 2002 р. за № 546/6834 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 27. – Ст. 1306.
28. Висновок Головного науково-експертного управління 02.06.2015 щодо проекту № 2877 [Електронний ресурс] // Офіційний веб-портал Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=55167&pf35401=345318>.

Отримано 30.11.2015

Анотація

В статье анализируется действующий порядок обнародования нормативно-правовых актов. Уделено внимание обязанности органов власти освещать свою деятельность на официальных веб-страницах. Рассматривается целесообразность введения электронного обнародования нормативно-правовых актов в Украине.

Summary

The current procedure for promulgation of legal acts is analyzed in the article. The attention devoted to the authorities' obligation to cover its activities on the official web pages. The author explores the advisability of implementation electronic way of promulgation in Ukraine.

Плотнікова М.В. Доцільність запровадження електронного оприлюднення нормативно-правових актів в Україні / М.В. Плотнікова // Правовий вісник Української академії банківської справи. – 2015. – № 2 (13). – С. 14–19.